

statistikken. Men det drejer sig om 70.000 mennesker. Det er altså ikke noget lille tal. 70.000 er tryllet ud af arbejdsløshedsstatistikken. Det er ledige, der ikke tælles med som ledige.

Tilsvarende er der andre godt 50.000 arbejdsløse, der er på orlov eller på uddannelse, og de er også tryllet ud af statistikken. Ser man på den gruppe, der er presset helt ud af arbejdsmarkedet, de marginaliserede, dem på overgangsydelse, efterløn osv., kan man se, at antallet af dem, der er skubbet ud af arbejdsmarkedet, er stigende, og det er højere, end da regeringen kom til. Jeg synes, det hører med, at den gruppe, vi kalder de mest marginaliserede på arbejdsmarkedet, i dag er større, end da regeringen tiltrådte.

Jeg ved, at der er sket en stigning i beskæftigelsen, men at sige, vi har fuld beskæftigelse eller er meget tæt på vej mod fuld beskæftigelse, er en stor løgn. Mere end 25 pct. af arbejdsstyrken er uden arbejde. At kalde det fuld beskæftigelse er fornærmende mod de ca. 800.000, der er skubbet til side.

Det er oplagt, at vi afviser en linje, som den her finanslov afspejler. Vi er imod finansloven, vi stemmer imod den, som den ligger. Vil regeringen ændre kurs, vil regeringen til at opfylde egne valgløfter, er vi parate. Så vil vi komme og diskutere den retning, vi gerne vil, men desværre ser det jo ikke sådan ud. Desværre ser det ud, som om man har valgt side.

Når man ved – og det ved vi jo alle sammen, lad nu være med al det snak – hvad vej det går, hvilken kurs der er stukket ud med den her finanslov, og hvem det er, der skal laves aftale med, så får man jo unægtelig indtrykket af et kæmpemæssigt skuespil – et skuespil, hvor partier, der i øjeblikket sidder lårene af hinanden og er fyldt med forventning om at lave nogle store aftaler, heroppe får det til at se ud, som om de er frygtelig uenige. Jamen de er jo frygtelig enige. Det ser bare anderledes ud. Det er ikke noget, vi giver meget for.

Så vil jeg sige lidt om vores eget udspil, for det er faktisk sådan, at hvis der var politisk vilje, så kunne de fundamentale problemer, der er i vores velfærdssektor, løses, og det er dem, vi vil sætte fokus på i forhandlingerne, i det omfang vi deltager i forhandlingerne.

Vi foreslår, at sygehussektoren tilføres 2 mia. kr. Der er brug for standardforbedringer og nyt udstyr og bedre brug af det udstyr, der er. De lokale sygehuse bør bevares, for der er jo ingen grund til at nedlægge alle de små sygehuse. Der

er brug for at modernisere dem og tilpasse dem til de opgaver, der bedst varetages i lokalområdet. Der er brug for 1 mia. kr. til nyansættelse af personale, til at lave uddannelsesprogrammer, sådan at personalegrupper bliver opkvalificeret til at varetage nogle af de funktioner, hvor der i dag er arbejdskraftmangel på sygehusene, og hvor der er mangel på sygeplejersker. Der er brug for penge til at fastholde nogle af de grupper, der i øjeblikket løber skrigende bort fra sygehusene, fordi arbejdspresset er for hårdt. Når der mangler sygeplejersker, er det jo, fordi arbejdspresset er for hårdt. Vi har brug for at tænke på, hvordan kan vi lette presset, så folk bliver og dermed gør gavn i den sundhedssektor, der har brug for et løft.

Vi foreslår mere ældreomsorg, og i den forbindelse foreslår vi 10.000 flere hjemmehjælperstillinger. Det er jo rigtigt, som hr. Jan Petersen sagde tidligere i debatten, at der ikke er 10.000 hjemmehjælpere, for de er også løbet skrigende bort, fordi det er for hårdt i dag. Der er ingen, der kan holde til, at man ikke har tid til at være hos de ældre, tale med dem og gøre et ordentligt stykke arbejde. Derfor er der den udskiftning, som der er, af hjemmehjælpere. Derfor er der brug for et løft, så der simpelt hen bliver flere, og selvfølgelig er der i forbindelse med sådan et løft brug for, at der kommer gang i noget uddannelse, så folk bliver kvalificeret.

Hvad koster 10.000 flere hjemmehjælpere? 10.000 flere hjemmehjælpere koster maksimalt 800 mio. kr., for det er forskellen på, hvad man sparer i dagpenge, og hvad man får ind i skat, når man fuldtidsansætter folk i stedet for at lade dem gå ledige. 800 mio. kr. er altså mindre, end man har planlagt at give i skattelettelse til erhvervslivet. Selvfølgelig kan man finde de penge. Et af de løfter, man sådan set har givet, er jo, at de ældre skal der tages hånd om.

Vi foreslår en lov om børnepasningsgaranti. Der har været talt om, lige siden Nyrupregeringen trådte til, at der skulle være garanti for pasning af børn. Nu må det være på tide, at det sker. Det sker åbenlyst ikke ved, at vi bare giver kommunerne penge. Det er man i øvrigt også holdt op med nu, kan man se. Der er vi nødt til at lave en lov. På akkurat samme måde, som der er en lov om, at når man når en vis alder, har man ret til at komme i skole, skal der være en lov, der siger, at man har ret til at få en plads i en daginstitution. Og så skal vi give kommunerne de nødvendige midler til at gøre det. Det er faktisk helt gratis, for det, man skal sige til